

Прѣтече котельтъ, менѣ изгори!

Проклета тварь, умри!

(Като съглежда Фауста и Мефистофеля).

Що има тукъ?

Кои сте тукъ?

Що щете вий?

Отдѣ? Какви?

О, адски пламъ

Въ сърдцето вамъ!

(Бръква съ лъжицата въ котела и прѣска съ огънь Фауста, Мефистофеля и животнитѣ. Животнитѣ квичать).

МЕФИСТОФЕЛЬ

(обръща духалото и удря съ дръжката стъкла и гърнета).

Чупи! Цѣпи!

Ей, каша пий,

Ей ти стъкла!

Катъ играла,

Ей тактъ, ти лешъ,

На тозъ брътвежъ!

(Вѣщицата се отдръпва съ злоба и ужасъ).

Позна ли ме ти, чумо? позна ли, красто,

Ти твоя царъ и твоя господаръ?

И тебъ и твоитѣ звѣрчета тукъ на място

Разбивамъ азъ съ единъ удъръ!

Прѣдъ тоя плащъ червенъ ти нѣмашъ вече страхъ?

Пѣтлйовитѣ пера не ги ли знаешъ?

Това лице въ калпакъ ли азъ го свряхъ?

Или пѣкъ самъ да ти се назовя желашъ?

ВѢЩИЦАТА.

За грубий поздравъ ми прости!

Копито конско що ти не тупти?

Кждѣ сж двѣтъ твои врани отлетѣли?